

zgodí se mi po tvoji besedi!« Če ji je Bog poslal veselje, ga je zahvaljevala, če ji je pa odmeril trpljenje in bolečine, je bila tudi zadovoljna, saj je vedela, v koliko srečo bo vsemu svetu njeno in nje-nega Sina trpljenje. Zadovoljnost je pa le druga beseda za srečo.

In ravno ta prevzvišena čednost: mučeniško-junaška potrpežljivost, sveta zadovoljnost v največ-jem trpljenju je višek Marijinega veličastva. Lepota zvezd se pokaže šele na nočnem nebu, vrlina človeškega značaja pa v noči trpljenja. Kajne, za koliko bi se tudi vam Marija zdela manj veličastna, ko bi ne bila Mati žalosti — Mater dolorosa — ko bi bili njeni dnevi pretekli v sami radosti, brez trpljenja.

V tem je še najbolj Marija podobna svojemu bož-jemu Sinu, ki si je — dasi kralj nebes in zemlje — na zemlji prostovoljno izbral življenje v najpreprostejših, najtežavnejših in najneprijetnejših okoliščinah ter slednjič radovoljno do dna izpraznil prebridki kelih trpljenja. In tako je postala blažena hišica v Nazaretu, kjer je živela najsvetejša, pa tudi najsrečnejša družina, šola srečnega življenja. Zapomnimo si tudi mi poglavitni nauk te rajske šole: Hvaležno spre-jemajmo vsako veselje, ki nam ga naklanja najboljši Oče nebeški; potrpijmo pa tudi junaško, če nas za-dene kaj hudega. »Zgodi se volja božja!« to bodi tudi nam vodilo vse dni našega življenja.

Na zimo.

Gora rumena,
plan zapuščena,
polje obrano sadov.
Ptiček utihnil,
ker je mraz dihnil
skozi vejevje gozdov.

Pečke dih topel
kočo zasopel,
zunaj mraz brije že zdaj.
Prosim vas, da se
v zimske vsaj čase
spomnite ptičkov mi kaj!

Mokriški.

